

LJUBLJANA FESTIVAL - Muzikal po rusko

Onjegin z Demonom

LJUBLJANA – Demon. Vsega je kriv demon. V konkretnem **Onjeginov Demon**. In Demon kot spreten lutkar vodi vse like v ruskem muzikalu, povztem po sloviti poetični povesti Aleksandra S. Puškina. Ambicioznega in tveganeza izziva so se lotili v sanktpeterburškem Gledališču LDM »Novaja Scena«, ki so se pri tem – kot so sami povedali – zgedovali po anglo-ameriški tradiciji. Rusi namreč v muzikalu niso doma, vendar pa so se na začetku tega stoletja odločili, da se bodo poskusili tudi v tej vrstici, ki je vsepovsod zelo priljubljena. Po tujih zgleidih so si zamislili glasbeno osnovo, predvsem pa scensko zasnovano z vsemi efekti, vsebina pa ostaja globoko ruska, saj sanktpeterburško gledališče v muzikale predeluje izključno ruska literarna dela. Za prvi nastop izven ruskega območja so izbrali Ljubljano, njen **poletni festival**, na katerem bodo po **Onjeginovem Demonu** danes in jutri (ob 20.30 v **Križankah**) predstavili še **Mojstra in Margaretu** – po Bulgakovu.

Spoštovanje izbranih literarnih del: to je eno od vodil avtorjev priredbe romana velikega Puškina, ki so ga podpisali pod besedilo muzikala z Andrejem Pastušenkom in Igorjem Ševčukom, vendar je od njegove poetične pripovedi ostalo bolj malo. Kot je skoraj povsem izginila glasba Petra Iliča Čajkovskega (iz opere *Jevgenij Onjegin*, slaba minutka v drugem delu), tako da sta avtorja (neopredeljive) glasbe Anton Tanonov in Gleb Matvejučuk. Prav premalo izrazita glasba, ki se spogleduje s številnimi glasbenimi izrazi – od ljudske do rapa (ta dva poudarka sta med najbolj posrečenimi) –, je najbolj očitna šibkost muzikala. In pa (pre)malo petja in še manj plesa. So se pa zato na začetku malce zadržali po ledu.

»Literarni muzikal«: tako bi lahko opredelili uprizoritev Gledališča LDM »Novaja Scena«. Interpreti, ki so vsi dobri kot zagotavlja ruska tradicija, so namreč večinoma igrali. Še posebej v prvem delu, ko se je – prav tako v skladu z ruskim običajem – dogajanje odvijalo zelo počasi, začinjeno z značilno

pompoznostjo. Drugo dejanje je bolj dinamično, več je petja in tudi plesa. Odrsko dogajanje pa ponovno zavrejo more, ki jih zna priklicati Demon s svojimi pomagači.

Kdo je pravzaprav Demon? Sklicevanju na zvestobo literarnemu delu navkljub je vsebina muzikala delno spremenjena. Ostareli Onjegin preživlja zadnja leta v pariški umobolnici, kjer ga preganjajo strahovi iz mladosti in kesanje nad tem, kar je storil. Želi si, da bi še enkrat videl Tatjano Larino in s pomočjo Demona, ki je njegov stalni spremljevalec, se mu želja izpolni. In Tatjana izprosi Boga, da se življenjsko kolo zavrti nazaj in pred gledalci se, sicer ob stalni Demonovi prisotnosti in njegovim posegom, odvijev Puškinova povest. Rzsipnega in vsega naveličanega mladeniča v najbolj kriznem trenutku pred upniki reši stričeva oporoka, v kateri mu je zapustil tudi podeželsko posestvo. Med njegovimi sosedi sta tudi gospa Larina s hčerka Tatjana in Olgo in pesnik Vladimir Lenski. Tatjana se zaljubi v Onjegina, v pismu mu neizkušeno dekle izpove ljubezen, ošabni Onjegin jo hladno zavrne, na Tatjaninem rojstnodnevnem slavlju iz z dolgočasnosti

zapeljuje Tatjanino sestro Olgo, ki je sicer zaročena z Lenskim. Ta izzove Onjegina na dvoboj, v njem Onjegin ubije prijatelja, mora zbežati. Po dolgih letih se vrne v Moskvo, kjer pa živi Tatjana, poročena s knezom – visokim oficirjem, sicer Onjeginovim sorodnikom. Jevgenij in Tatjana si izpovesta ljubezen, vendar pa Tatjana namerava ostati zvesta možu. S svojo izpovedjo Tatjana odreši Jevgenija, ki je pomirjen s svojo usodo. V muzikalu namreč nastopata ostareli in mladi Onjegin. Sicer pa, tako se zaključuje muzikal, bomo nekoč, v božjem imenu, vsi združeni. Na vekomaj.

Ustvarjalci muzikala **Onjeginov Demon**, ki je premiero doživel leta 2015, so želeli Puškinovo zgodbo praviljično oviti, sodobnost pa ji vdahniti s sodobnimi tehnološkimi prijemi. Tako se na večjem odru nenehno vrti manjši okrogel oder, scensko zasnovano pa so skušali obogatiti z video projekcijami in drugimi tehnološkimi učinki. Na odru nastopajo interpreti odeli v razkošne kostume iz časa dogajanja romana. Pred gledalci tako zaživi nesmrtna Puškinova pripoved, ki pa v tej preobleki postane bolj banalna. (**bip**)

V podobnem dvoboju je umrl tudi sam Puškin, avtor povesti Jevgenij Onjegin